

Obiteljsko uzdržavanje

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters) Nizozemska

1 Što u praksi znače koncepti „uzdržavanje” i „obveza uzdržavanja”? Koje osobe moraju drugim osobama plaćati doplatka za uzdržavanje?

Obveza plaćanja uzdržavanja proizlazi iz krvnog i tazbinskog srodstva te iz (prethodne) bračne veze ili odnosa roditelja i djeteta. Uzdržavanje je obveza sudjelovanja u životnim troškovima primatelja („uzdržavane osobe”) unatoč tome što obveznik uzdržavanja i uzdržavana osoba ne žive zajedno.

Obveza uzdržavanja koja postoji između bračnih drugova tijekom braka nastavlja se i nakon raskida braka. U presudi o razvodu braka ili kasnijoj presudi sud može na trošak jednog bivšeg bračnog druga dodijeliti iznos za uzdržavanje drugog bivšeg bračnog druga koji nema dovoljno prihoda za plaćanje životnih troškova (te ih, koliko se razumno može očekivati, ne može zaraditi), na zahtjev potonjega. Pri utvrđivanju doplatka za uzdržavanje sud uzima u obzir potrebe uzdržavane osobe i sredstva (financijska sredstva) drugog bivšeg bračnog druga. Ulogu mogu imati i nefinancijski čimbenici kao što su trajanje braka ili dob osobe koja ima pravo na uzdržavanje. Uzdržavanje može trajati najviše pet godina. Ako je brak ili registrirano partnerstvo trajalo manje od 10 godina, obveza uzdržavanja prestaje nakon isteka pola razdoblja trajanja braka ili partnerstva.

Postoje tri iznimke:

- Ako bračni drugovi imaju zajedničku djecu, uzdržavanje (bivšeg) bračnog druga traje sve dok najmlađe dijete ne navrší 12 godina.
- Ako je brak trajao najmanje 15 godina i uzdržavana osoba stekne pravo na starosnu mirovinu u roku od 10 godina, uzdržavanje prestaje kada osoba počne primati mirovinu.
- Ako je uzdržavana osoba rođena 1. siječnja 1970. ili prije tog datuma, brak ili registrirano partnerstvo trajali su dulje od 15 godina te uzdržavana osoba neće steći pravo na mirovinu za više od 10 godina, razdoblje uzdržavanja traje 10 godina.

Na zahtjev uzdržavane osobe sud može odrediti rok ako bi, s obzirom na sve okolnosti predmeta, primjena zakonskih rokova bila u suprotnosti s načelima razumnosti i pravednosti. Takav zahtjev mora se podnijeti u roku od tri mjeseca od prestanka obveze.

Bivši bračni drugovi mogu sklopiti vlastite izvansudske sporazume u vezi s uzdržavanjem. Ti su sporazumi obično utvrđeni u sporazumu o razvodu. U praksi će sud potvrditi taj sporazum u trenutku razvoda ili prestanka registriranog partnerstva. Tom se potvrdom primatelju uzdržavanja pruža veća pravna sigurnost jer sporazume može izvršiti sudski izvršitelj ili, u određenim slučajevima, Nacionalni ured za naplatu doplatka za uzdržavanje (LBIO).

Prethodno se primjenjuje i u pogledu uzdržavanja bivših registriranih partnera.

Obveze roditelja i posvojitelja u vezi s uzdržavanjem

Roditelji moraju, u skladu sa svojim mogućnostima, snositi troškove skrbi i podizanja maloljetne djece. Tijekom braka ili registriranog partnerstva posvojitelji su isto tako obvezni uzdržavati maloljetnu djecu svojeg bračnog

druga ili registriranog partnera koja su dio njihove obitelji. Isto tako, roditelji i posvojitelji obvezni su plaćati troškove života i obrazovanja svoje djece odnosno pastoraka u dobi od 18. do 21. godine života. Nakon što djeca navršše 21 godinu, roditelji su dužni plaćati uzdržavanje samo ako je njihovoj djeci to potrebno.

Obveze bioloških očeva / partnera majke u vezi s uzdržavanjem

Osim toga, biološki otac djeteta obvezan je plaćati uzdržavanje za dijete čiji je otac (a koje nije priznao), sve dok dijete ima samo majku i ne uspostavi pravni obiteljski odnos s drugim roditeljem (drugim riječima, dok nema drugog zakonskog roditelja). Ista se obveza određuje i životnom partneru majke koji se svojevrijem upušta u odnose koji bi mogli dovesti do začeca.

Obveze osoba koje nisu roditelji, ali sudjeluju u zajedničkom skrbništvu u vezi s uzdržavanjem

Svaka osoba koja nije roditelj, ali se skrbi o djetetu zajedno s roditeljem tog djeteta ima obvezu uzdržavanja tog djeteta (članak 1:253w Građanskog zakonika). Obveza uzdržavanja postoji do djetetova 21. rođendana, kad prestaje zajedničko skrbništvo jer dijete postaje punoljetna osoba.

Kada je potrebno plaćati troškove života?

Obveza roditelja (posvojitelja) prema maloljetnoj i mlađoj odrasloj vlastitoj djeci (pastorcima) (i obveze uzdržavanja istovjetne onima koje imaju roditelji) postoji neovisno o tome je li djetetu uzdržavanje potrebno. U svim drugim odnosima pravo na uzdržavanje imaju samo osobe kojima je to potrebno.

Smatra se da je osobama potrebna pomoć ako nemaju dovoljno prihoda kako bi same sebe uzdržavale te ako ih u razumnim okolnostima nisu sposobne same osigurati. Obveza roditelja (posvojitelja) prema maloljetnoj i mlađoj odrasloj vlastitoj djeci (pastorcima) (dok djeca ne napune 21 godinu) postoji neovisno o tome je li djetetu uzdržavanje potrebno. Potreba za uzdržavanjem postoji i za djecu do 21 godine.

Kako se izračunava iznos uzdržavanja?

Zakonski kriteriji prema kojima se određuje iznos uzdržavanja jesu potrebe uzdržavane osobe i sposobnost obveznika uzdržavanja za plaćanje tog iznosa.

2 Do koje godine dijete može primati doplatak za uzdržavanje? Postoje li različita pravila za uzdržavanje maloljetnika i odraslih osoba?

Roditelji moraju snositi troškove skrbi i podizanja djece mlađe od 18 godina (maloljetna djeca). To se odnosi na životne troškove i ostale troškove koji nastaju tijekom podizanja djeteta, kao što su obrazovanje i aktivnosti za vrijeme slobodnog vremena. Roditelji su u skladu sa svojim mogućnostima obvezni snositi troškove skrbi i podizanja djeteta. Ta se obveza primjenjuje čak i ako dijete ima svoja sredstva i/ili prihode.

Kad je riječ o djeci od 18, 19 i 20 godina („mlađe odrasle osobe“), roditelji su obvezni plaćati životne troškove i troškove obrazovanja. Životni troškovi i troškovi obrazovanja znače isto što i troškovi skrbi i podizanja djeteta tijekom djetinjstva. Ta se obveza primjenjuje čak i ako dijete ima svoja sredstva i/ili prihode. Međutim, bilo kakvi strukturni prihodi djeteta određuju u kojoj je mjeri djetetu potreban doplatak za uzdržavanje.

Kad je riječ o djeci od 21 godine i starijoj djeci, roditelji imaju obvezu uzdržavanja prema njima samo ako im je to potrebno i ako se ne mogu sami brinuti o sebi, na primjer u slučaju tjelesnog ili mentalnog invaliditeta.

3 Moram li se prijaviti ovlaštenom nadležnom tijelu ili sudu kako bih dobio uzdržavanje? Koji su glavni elementi tog postupka?

Iznos koji je obveznik uzdržavanja dužan platiti mogu utvrditi same stranke ili se može utvrditi ugovorom ili odlukom suda.

U okviru postupka za razvod braka sud često mora donijeti odluku i o uzdržavanju bivšeg bračnog druga ili djeteta.

4 Je li moguće podnijeti zahtjev u ime rođaka (ako jest, do kojeg koljena) ili djeteta?

Zahtjev mora predati odvjetnik uzdržavane osobe. Podnošenje zahtjeva bez odvjetnika nije dopušteno. Maloljetnu djecu na sudu zastupa njihov pravni zastupnik (obično roditelj).

5 Ako namjeravam pokrenuti sudski postupak, kako da znam koji je sud nadležan?

Nacionalna nadležnost

Kad je riječ o nacionalnoj nadležnosti nizozemskih sudova, predmeti u pogledu uzdržavanja u nadležnosti su prvostupanjskog suda: nadležan je sud u mjestu boravka podnositelja zahtjeva (jednog od njih) ili jedne od stranaka navedenih u zahtjevu ili, ako boravište jedne od stranaka nije poznato, sud u mjestu stvarnog boravišta jedne od njih. Žalba se može podnijeti drugostupanjskom sudu u čijoj je nadležnosti predmetni sud.

Međunarodna nadležnost u Europskoj uniji

U pogledu obveza uzdržavanja u Europskoj uniji, od 18. lipnja 2011. na snazi je Uredba Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja. Uredbom se utvrđuju odredbe o nadležnosti suda.

Najvažniji dio Uredbe o uzdržavanju je njezin članak 3., koji sadržava četiri moguće osnove za nadležnost sljedećih sudova:

- sud mjesta u kojem obveznik uzdržavanja ima uobičajeno boravište, ili
- sud mjesta u kojem uzdržavana osoba ima uobičajeno boravište, ili
- kao dodatno nadležno tijelo: sud koji je nadležan za postupke o statusu osobe (npr. podrijetlo, razvod braka), ili
- također kao dodatno nadležno tijelo: sud koji je nadležan za postupke o roditeljskoj odgovornosti.

Osim toga, stranke mogu sporazumno odabrati nadležnost na temelju određenih relevantnih čimbenika. U primjeni Uredbe o uzdržavanju ne postoji zahtjev prema kojem se uobičajeno boravište tužitelja mora nalaziti na državnom području države članice. Državljanstvo stranaka isto tako nije relevantno.

Budući da pravila o nadležnosti iz Uredbe više nisu ograničena samo na predmete u kojima tuženik ima prebivalište u EU-u, uvijek se primjenjuju u Nizozemskoj.

Međunarodna nadležnost izvan Europske unije

Kad je riječ o međunarodnoj nadležnosti nizozemskih sudova izvan Europske unije, primjenjuje se sljedeće. Ako tuženik živi izvan Europske unije, nizozemski sud nadležan je prema Zakonu o parničnom postupku. Stoga je nizozemski sud za razvod braka ovlašten za sklapanje privremenih dogovora u pogledu razvoda braka ili donošenje dodatnih odredaba kao što su doplatak za uzdržavanje ili kontinuirani boravak u zajedničkom kućanstvu. Nizozemski sud nadležan je i za odlučivanje o samostalnom zahtjevu za uzdržavanje u sljedećim slučajevima:

- ako podnositelj zahtjeva ili jedna ili više zainteresiranih strana navedenih u zahtjevu žive u Nizozemskoj,
- ako je predmet na drugi način dovoljno povezan s pravnim sustavom Nizozemske,
- ako su stranke odabrale nadležnost nizozemskog suda, ili
- ako se zainteresirana stranka pojavi pred sudom i ne podnese prigovor nenadležnosti tog suda.

6 Moram li kao podnositelj zahtjeva pokrenuti sudski postupak putem posrednika (npr. odvjetnika, središnjeg ili lokalnog nadležnog tijela, itd.)?

Ako ne moram, koji se postupci primjenjuju?

Zahtjev za utvrđivanje, izmjenu ili ukidanje uzdržavanja mora predati odvjetnik. Odvjetnik zastupa podnositelja zahtjeva tijekom ročišta. Imena i adrese odvjetnika nalaze se na internetskim stranicama „[Pronađite odvjetnika – Nizozemska odvjetnička komora](#)”.

Članovi „[Udruženja obiteljskih odvjetnika i izmiritelja u postupcima razvoda braka](#)” specijalizirani su, među ostalim, za razvode i uzdržavanje. Specijalizirani su i za mirenje i sva povezana pitanja.

7 Moram li platiti pristojbe za pokretanje sudskog postupka? Ako moram, koliko će one približno iznositi? Ako nemam dovoljna financijska sredstva, mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Potrebno je platiti naknadu za sudske troškove u sudskom postupku. Riječ je o sudskoj pristojbi. Osim toga, snosit će se i troškovi odvjetnika i sudskog ovršitelja.

Ako stranka ne može pokriti (pune) troškove odvjetnika, u određenim okolnostima može ispunjavati uvjete za pravnu pomoć. To se naziva „dodjela pravne pomoći”. Država plaća dio troškova, a stranka plaća „osobni doprinos”. Visina tog „osobnog doprinosa” ovisi o dohotku i financijskim sredstvima stranke. Pravnu pomoć pruža [Odbor za pravnu pomoć](#). Odvjetnik mora podnijeti zahtjev za pravnu pomoć Odboru za pravnu pomoć.

Osim toga, u predmetima koji se odnose na uzdržavanje umanjuje se sudska pristojba ako se stranci dodijeli pravna pomoć.

Pravo na pravnu pomoć primjenjuje se i u slučaju prekograničnih sporova, tj. ako podnositelj zahtjeva ne boravi u Nizozemskoj. To je regulirano u [Direktivi EU-a o unapređenju pristupa pravosuđu u prekograničnim sporovima](#). Pravna pomoć može se zatražiti pozivanjem na članke 23.A do 23.K Zakona o pravnoj pomoći (*Wet op de rechtsbijstand*), putem Odbora za pravnu pomoć u Haagu, predajom standardnog obrasca priloženog toj Direktivi koji je jednak u svim državama članicama.

8 Kakvo će uzdržavanje sud vjerojatno odobriti? Kako se izračunava iznos održavanja? Je li moguće revidirati sudsku odluku ako se troškovi života ili obiteljske okolnosti promijene? Ako jest, kako (npr. putem automatskog sustava indeksacije)?

Zahtjev za određivanje, izmjenu ili ukidanje uzdržavanja djeteta i partnera može se podnijeti sudu. Zahtjev podnosi odvjetnik.

Sud će u svojoj odluci uzeti u obzir potrebe i financijske mogućnosti stranaka. Pravosuđe je izradilo preporuke za ujednačenu praktičnu primjenu tih koncepata (izvješće o [kriterijima uzdržavanja](#) koje je objavljeno na internetskoj stranici pravosudnog sustava). Te preporuke nemaju snagu zakona, a sudovi i stranke mogu odstupiti od njih u pojedinim predmetima.

U sudskoj odluci mogu biti važne sljedeće stavke dohodka i rashoda:

- dohodak iz radnog odnosa (zarada ili dobit od samostalne djelatnosti),
- stipendije,
- dohodak od mirovine ili socijalnih naknada,
- najamnina,
- trenutačne mogućnosti za povećanje dohotka (sposobnost zarađivanja),
- otplata hipoteke i kamate na hipoteku,
- ostali strukturni mjesečni troškovi,
- premije osiguranja,
- financijske obveze prema drugima,
- iznos svih dugova i njihova otplata.

Promjene iznosa uzdržavanja

Sporazum ili sudska odluka mogu se izmijeniti naknadnom odlukom ako zbog promijenjenih okolnosti više ne ispunjavaju zakonske kriterije. Stranke se mogu međusobno dogovoriti o novom iznosu uzdržavanja.

Zakonska indeksacija

Ministar pravosuđa svake godine određuje postotak povećanja doprinosa za uzdržavanje koji određuje sud ili sporazumno utvrđenog doprinosa. Pri izračunu tog povećanja postotka uzimaju se u obzir kretanje plaća u privatnom i javnom sektoru te trendovi u ostalim sektorima. Taj se postotak objavljuje u Službenom listu.

Brojne su iznimke u toj automatskoj prilagodbi doplataka za uzdržavanje. Stranke ili sud mogu isključiti zakonsku indeksaciju ili uvesti drugu metodu indeksacije.

9 Kako i kome će se uzdržavanje isplaćivati?

Uzdržavanje bivših bračnih drugova plaća se izravno bivšem bračnom drugu. Doplatici za uzdržavanje maloljetne djece plaćaju se izravno roditelju koji se brine o djetetu. Mlađa odrasla djeca primaju uzdržavanje izravno.

10 Ako dotična osoba (dužnik) ne plati dobrovoljno, koje je akcije moguće poduzeti kako bi ju se prisililo da plati?

Ako je obveza uzdržavanja djeteta i/ili partnera određena sudskim rješenjem, a obveznik uzdržavanja nije podmirio svoju obvezu plaćanja doplatka, izvršenje odluke može se zatražiti putem [Nacionalnog ureda za naplatu doplatka za uzdržavanje \(LBIO\)](#) u obliku odbitka od plaće ili socijalne naknade obveznika uzdržavanja. Izvršenje odluke može pokrenuti i ovršitelj (moguće su i druge vrste oduzimanja). Ako ne postoji sudsko rješenje, predmet se mora uputiti sudu. U tom su slučaju potrebne usluge odvjetnika.

11 Ukratko opišite sva ograničenja provedbe, posebice pravila za zaštitu dužnika i ograničenja ili rokove zastare u svom sustavu provedbe.

U slučaju ovrhe nad dijelom socijalne naknade ili plaće potrebno je uzeti u obzir iznos izuzet od ovrhe.

Rok zastare od pet godina primjenjuje se na predmete u kojima plaćanje još nije utvrđeno sudskim rješenjem ili sporazumom.

U slučaju već utvrđenih plaćanja uzdržavanja rok zastare od pet godina primjenjuje se na rokove za zajednički dogovoreno uzdržavanje koji su nastupili, ali nisu ispoštovani. U slučaju uzdržavanja određenog sudskim rješenjem rok zastare za njegovo izvršenje iznosi dvadeset godina.

12 Postoji li organizacija ili nadležno tijelo koje mi može pomoći pri osiguranju uzdržavanja?

U slučaju nepodmirenog doplatka za uzdržavanje za dijete i/ili doplatka za uzdržavanje partnera izvršenje odluke može se zatražiti putem [Nacionalnog ureda za naplatu doplatka za uzdržavanje \(LBIO\)](#) ili ovršitelja.

LBIO za to mora dobiti odobrenje uzdržavane osobe. Ako je potrebno, radi naplate nepodmirenih plaćanja LBIO može pokrenuti postupak prisilne naplate. LBIO može, na primjer, izvršiti ovrhu nad dijelom plaće, socijalne naknade ili nepokretne ili pokretne imovine obveznika uzdržavanja.

LBIO za to mora dobiti odobrenje uzdržavane osobe. Uzdržavanje mora biti određeno sudskim rješenjem. Zaostaci u plaćanju ne smiju biti stariji od šest mjeseci u trenutku angažiranja LBIO-a (LBIO može naplatiti zaostatke starije od šest mjeseci ako je odluka suda donesena unutar tih šest mjeseci i ako je određen retroaktivni doplatka).

Ako je potrebno, radi naplate nepodmirenih plaćanja LBIO može pokrenuti postupak prisilne naplate. LBIO može, na primjer, izvršiti ovrhu nad dijelom plaće, socijalne naknade ili, putem ovršitelja, nepokretne ili pokretne

imovine obveznika uzdržavanja.

Usluge LBIO-a besplatne su za uzdržavanu osobu. Nakon primitka zahtjeva za naplatu, a prije naplate troškova, spor se nastoji riješiti putem posredovanja i/ili iznošenjem obrazloženja. To uspješno prolazi u gotovo tri četvrtine predmeta. Međutim, kad LBIO preuzme naplatu, obveznik uzdržavanja plaća troškove naplate. LBIO određuje pristojbu za izvršenje naplate. Ta pristojba iznosi 15 % mjesečnog dugovanog iznosa i nepodmirenog doplatka obveze uzdržavanja. Sve troškove izvršenja odluke također pokriva obveznik uzdržavanja.

13 Mogu li organizacije (državne ili privatne) unaprijed u cijelosti ili djelomično umjesto dužnika isplatiti uzdržavanje?

LBIO ili sudski ovršitelj ne mogu unaprijed naplatiti uzdržavanje.

14 Ako se nalazim u ovoj državi članici, a dužnik ima prebivalište u drugoj državi:

14.1 Mogu li dobiti pomoć nadležnog tijela ili privatne organizacije u toj državi članici?

LBIO ima zadaće i u području međunarodne naplate doplatka za uzdržavanje. Te zadaće proizlaze iz uredbi i konvencija čija je potpisnica Nizozemska.

Nizozemska je stranka [Konvencije UN-a o ostvarivanju alimentacijskih zahtjeva u inozemstvu potpisane u New Yorku 20. lipnja 1956.](#) (Njujorška konvencija). Riječ je o konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći čiji je cilj olakšati naplatu doplatka za uzdržavanje u međunarodnim predmetima. U zemljama koje su potpisnice Njujorške konvencije provedba te konvencije povjerena je jednoj ili više institucija. U Nizozemskoj je to LBIO.

Haška konvencija od 23. studenoga 2007. o međunarodnoj naplati tražbina za uzdržavanje djece i drugih oblika obiteljskog uzdržavanja na snazi je od 1. kolovoza 2014. u državama članicama Europske unije (samo djelomično u Danskoj) i u ostalim ugovornim državama. Haška konvencija zamjenjuje Njujoršku konvenciju između ugovornih stranaka u slučajevima u kojima se područje primjene tih dviju konvencija podudara. Kad je riječ o odnosima među državama članicama EU-a, Uredba o uzdržavanju (Uredba (EZ) br. 4/2009) ima prednost.

Djelatnosti koje obavljaju LBIO i strane institucije kao središnja tijela u načelu su besplatne. Središnje tijelo snosi vlastite troškove povezane s primjenom Uredbe i Konvencije. Središnje tijelo ne može podnositelju zahtjeva naplatiti nikakve druge troškove osim zasebnih troškova koji proizlaze iz zahtjeva za posebne mjere.

14.2 Ako da, kako se mogu obratiti tom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji?

Ako živite u Nizozemskoj, obratite se LBIO-u:

Nacionalni ured za naplatu doplatka za uzdržavanje ([LBIO](#))

Postbus 8901

3009 AX Rotterdam

Za angažiranje LBIO-a potrebno je podnijeti obrazac zahtjeva. Obrazac se može preuzeti na stranici [„Međunarodni doplatka za uzdržavanje”](#).

15 Ako se nalazim u drugoj državi, a dužnik se nalazi u toj državi članici:

15.1 Mogu li izravno uputiti zahtjev takvom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji u toj državi članici?

LBIO na zahtjev uzdržavanih osoba koje borave u inozemstvu izvršava naplatu doplatka za uzdržavanje od obveznika uzdržavanja u Nizozemskoj. Uzdržavane osobe koje borave u drugoj državi članici i žele podnijeti zahtjev za naplatu doplatka za uzdržavanje od obveznika uzdržavanja koji boravi u Nizozemskoj mogu se pozvati

na sustav predviđen Konvencijom. Zatim mogu podnijeti zahtjev instituciji za slanje u svojoj zemlji koja kontaktira instituciju koja prima zahtjev u Nizozemskoj (LBIO). Institucija koja prima zahtjev zatim poduzima potrebne mjere za naplatu doplatka za uzdržavanje.

15.2 Ako mogu, kako se mogu obratiti tom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji i kakvu vrstu pomoći mogu primiti?

Za podatke za kontakt vidjeti odgovor na pitanje 14.2.

16 Obvezuje li tu državu članicu Haški protokol iz 2007.?

Da.

17 Ako državu članicu ne obvezuje Haški protokol iz 2007., koji će se zakon primjenjivati na zahtjev za uzdržavanje prema pravilima međunarodnog privatnog prava? Koja su odgovarajuća pravila međunarodnog privatnog prava?

Nije relevantno.

18 Koja su pravila za pristup pravosuđu u prekograničnim slučajevima unutar EU-a u skladu sa strukturom poglavlja V. Uredbe o uzdržavanju?

Informacije u nastavku važne su za razradu odredaba o učinkovitom pristupu i besplatnoj pravnoj pomoći sukladno Uredbi o uzdržavanju (i Konvenciji o uzdržavanju) u nizozemskom pravu.

LBIO je već djelovao kao tijelo koje prima i šalje zahtjeve prije stupanja na snagu Uredbe i Konvencije u postupcima u skladu s Njujorškom konvencijom te u svojstvu tijela koje prima zahtjeve provodi postupke u korist stranih podnositelja zahtjeva. U skladu s člankom 6. Njujorške konvencije LBIO, kao institucija koja prima zahtjeve, poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi osigurao naplatu u ime uzdržavane osobe. U međunarodnim postupcima za uzdržavanje LBIO djeluje kao stranka u postupku u svoje ime. LBIO ne naplaćuje sudsku pristojbu u žalbenim postupcima. LBIO stranom podnositelju zahtjeva ne naplaćuje nikakve troškove nastale u vezi s postupkom. Članak 14. stavak 3. Konvencije i članak 44. stavak 3. Uredbe mogu se primjenjivati u skladu s praksom koja postoji u skladu s Njujorškom konvencijom. Naime, podnositelj zahtjeva može pokrenuti postupak bez pravne pomoći (u smislu pravnog zastupanja koje pruža pružatelj pravne pomoći) jer središnje tijelo, LBIO, pruža potrebne usluge besplatno.

19 Koje je mjere donijela ova država članica kako bi osigurala funkcioniranje aktivnosti opisanih u članku 51. Uredbe o uzdržavanju?

Na temelju Zakona o Nacionalnom uredu za naplatu doplatka za uzdržavanje (*Wet LBIO*), LBIO ima dostatne mogućnosti za obavljanje zadaća utvrđenih u članku 51. Uredbe o uzdržavanju.

Zakonom se, među ostalim, uređuje obveza niza institucija i službi da LBIO-u besplatno pružaju informacije koje su mu potrebne kao središnjem tijelu.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

■ Posljednji put ažurirano: 20/10/2025

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJP-a. Prijevod je napravila služba

Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.